

شورای محترم عالی قضائی

عطف به نامه شماره م/۱/۲۱۱۴ مورخ ۱۳۶۴/۲/۲۸ توجه آن شورای
نکته معطوف میدارد که اصل ۱۳۹ قانون اساسی صراحتاً در ماده ۱۳۹
اموال عمومی و دولتی در صورتیکه طرف دعوی خارجی باشد باید علاوه بر
وزیران به تصویب مجلس نیز برسد و هیچگونه استثنائی هم پیش بینی
موردی برای تفسیر آن ندارد و ما برخلاف استنباط اغایان با زهرمای
تعارض بین دو نظر شورای نگهبان که در تاریخ های ۱۳۶۲/۹/۸ و ۱۳۶۲/۸/۱۶
با تفسیر اصل ۷۷ قانون اساسی و قراردادهای بین المللی ابراز شده و
در نظریه مورخ ۱۳۶۲/۹/۸ خلاصه نظر شورای نگهبان در رابطه با سوال
این بوده که باید داشت تفاهم اگر ایجاد تعهد نماید و قراردادهای جزئی
از محدوده اصل قرارداد باشد در حکم قرارداد است و ضوابط حاکم بر قرارداد
باید رعایت شود، یعنی چنانچه قرارداد بین المللی بحسب ماهود طبقاً
به تصویب مجلس برسد.

و نظریه مورخ ۱۳۶۳/۸/۱۶ نیز در مقام بیسایان مواد قرارداد
بوده و اظهار نظر شده که قراردادها شیکه برای انجام عملیات شرکتها
شخصیت حقوقی منعقد میشود خود بخود مشمول اصل ۷۷ قانون اساسی
بین المللی محسوب نمیشود و انعقاد آن نیاز به تصویب مجلس ندارد طبق
وسیله قانون عادی معین میشود قابل انعقاد است بنا بر این شعاری
شورای نگهبان وجود ندارد و هیچیک از آنها نمیتوانند مورد صالح دعوی
استناد قرار گیرد زیرا اصل دعوی ارتباطی با انعقاد قرارداد ندارد و در
ابهام حکم آن تعیین شده است.

بجاست شورای عالی قضائی ارشاد و راهنمایی لازم را در این خصوص

مربوط معمول فرمایند.

دبیر شورای نگهبان -

جنب مجلس شورای اسلامی - شورای نگهبان